

DOI [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2026-1\(37\)-66-72](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2026-1(37)-66-72)
УДК 343.13:341.4:343.352

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КОРУПЦІЙНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Степанова Г.М., Зарубей В. В.

PECULIARITIES OF INTERNATIONAL COOPERATION DURING THE PRE-TRIAL INVESTIGATION OF CORRUPTION-RELATED CRIMINAL OFFENSES

Hanna Stepanova, Viktoriia Zarubei

Анотація

У статті досліджено особливості міжнародного співробітництва під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. Проаналізовано нормативно-правові засади міжнародної взаємодії у кримінальному провадженні, визначені Кримінальним процесуальним кодексом України, міжнародними договорами та спеціальним антикорупційним законодавством. Встановлено, що міжнародне співробітництво у сфері протидії корупції набуває особливого значення в умовах транснаціонального характеру сучасних корупційних схем, використання іноземних юрисдикцій для приховування активів, легалізації доходів та уникнення кримінальної відповідальності.

У роботі охарактеризовано основні форми міжнародного співробітництва під час досудового розслідування, серед яких міжнародна правова допомога, створення спільних слідчих груп, екстрадиція, міжнародний обмін інформацією, а також розшук і арешт активів за кордоном. Особливу увагу приділено процесуальному порядку направлення та виконання запитів про міжнародну правову допомогу, ролі Офісу Генерального прокурора, Національного антикорупційного бюро України та інших уповноважених суб'єктів міжнародної взаємодії.

Визначено, що одними з найбільш поширених проблем залишаються тривалі строки виконання міжнародних запитів, складність отримання банківської та фінансової інформації, відмінності кримінального процесуального законодавства різних держав, а також проблеми допустимості доказів, отриманих у порядку міжнародної правової допомоги.

У статті також досліджено окремі аспекти судової практики щодо оцінки доказів, отриманих у межах міжнародного співробітництва, та значення дотримання належної правової процедури під час їх отримання і використання у кримінальному провадженні. Зроблено висновок про необхідність удосконалення механізмів міжнародної взаємодії, цифровізації обміну інформацією, розширення співпраці з міжнародними антикорупційними інституціями та подальшої гармонізації кримінального процесуального законодавства України з міжнародними стандартами.

Ключові слова: корупція, сфера службової діяльності, заходи забезпечення, слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії, докази, міжнародне співробітництво, міжнародна правова допомога, корупційні кримінальні правопорушення, досудове розслідування, кримінальне провадження, допустимість доказів, НАБУ, міжнародний обмін інформацією.

Abstract

The article examines the peculiarities of international cooperation during the pre-trial investigation of corruption-related criminal offenses. The regulatory and legal framework governing international interaction in criminal proceedings, established by the Criminal Procedure Code of Ukraine, international treaties, and special anti-corruption legislation, is analyzed. It is established that international cooperation in the field of combating corruption acquires particular importance in the context of the transnational nature of modern corruption schemes, the use of foreign jurisdictions to conceal assets, legalize illicit proceeds, and evade criminal liability.

The paper characterizes the main forms of international cooperation during pre-trial investigation, including mutual legal assistance, establishment of joint investigation teams, extradition, international exchange of information, as well as tracing and seizure of assets abroad. Particular attention is paid to the procedural order of submitting and executing requests for international legal assistance, as well as to the role of the Office of the Prosecutor General, the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, and other authorized subjects of international cooperation.

It is determined that among the most common problems remain lengthy execution periods for international requests, difficulties in obtaining banking and financial information, differences in criminal procedural legislation of various states, as well as issues concerning the admissibility of evidence obtained through international legal assistance.

The article also examines certain aspects of judicial practice regarding the assessment of evidence obtained within the framework of international cooperation and the importance of compliance with due legal procedure during its collection and use in criminal proceedings. It is concluded that there is a need to improve mechanisms of international interaction, digitalize information exchange, expand cooperation with international anti-corruption institutions, and further harmonize the criminal procedural legislation of Ukraine with international standards.

Key words: *corruption, sphere of official activity, measures to ensure criminal proceedings, investigative (search) actions, covert investigative (search) actions, evidence, international cooperation, mutual legal assistance, corruption-related criminal offenses, pre-trial investigation, criminal proceedings, admissibility of evidence, National Anti-Corruption Bureau of Ukraine (NABU), international exchange of information.*

1. Вступ. Сучасний етап розвитку міжнародних відносин та глобалізаційних процесів суттєво вплинув на характер і способи вчинення корупційних кримінальних правопорушень. Значна частина таких правопорушень пов'язана з використанням іноземних банківських установ, офшорних юрисдикцій, міжнародних фінансових операцій, а також механізмів приховування активів за межами держави. У зв'язку із цим ефективно досудове розслідування корупційних кримінальних правопорушень дедалі більше залежить від належного функціонування механізмів міжнародного співробітництва, передбачених як національним кримінальним процесуальним законодавством, так і міжнародними договорами України [2–4].

Особливого значення міжнародне співробітництво набуває у діяльності спеціалізованих антикорупційних органів, зокрема Національного антикорупційного бюро України, яке у межах своєї компетенції активно взаємодіє з іноземними правоохоронними органами, міжнародними організаціями та компетентними органами інших держав під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень [5]. При цьому практика досудового розслідування свідчить про наявність значної кількості проблем, пов'язаних із тривалими строками виконання міжнародних запитів, складністю отримання фінансової інформації, відмінностями у правових системах держав, а також допустимістю доказів, отриманих у порядку міжнародної правової допомоги [7, с. 214–219].

Водночас міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні не обмежується виключно виконанням запитів про міжнародну правову допомогу. Важливими напрямками міжнародної взаємодії залишаються створення спільних слідчих груп, міжнародний обмін інформацією, екстрадиція, розшук та арешт активів, отриманих злочинним шляхом [1; 3]. У сучасних умовах саме ефективність міжнародної

взаємодії значною мірою визначає можливість забезпечення повного, всебічного та неупередженого досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень.

Актуальність дослідження зумовлюється також необхідністю подальшого вдосконалення кримінального процесуального законодавства України у сфері міжнародного співробітництва, його гармонізації з міжнародними стандартами та практикою застосування відповідних механізмів у діяльності органів досудового розслідування [8, с. 311–314; 11, с. 83–85]. Крім того, потребують додаткового наукового осмислення питання допустимості доказів, отриманих у межах міжнародного співробітництва, а також забезпечення належної правової процедури під час їх використання у кримінальному провадженні [13].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні вже була предметом дослідження у працях українських науковців, однак у контексті досудового розслідування саме корупційних кримінальних правопорушень вона потребує подальшого поглиблення. Зокрема, Н. М. Ахтирська комплексно розглянула теоретико-правові та практичні аспекти міжнародного співробітництва під час кримінального провадження, звернувши увагу на значення міжнародної правової допомоги, процесуальної взаємодії компетентних органів різних держав та проблеми використання отриманих матеріалів у національному кримінальному процесі [7, с. 36–42].

С.О. Галаган аналізує поняття, сутність і правові основи регулювання міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні, акцентуючи на тому, що така діяльність має не лише організаційний, а й чітко виражений кримінально-процесуальний характер [8, с. 310–316]. В.Д. Гвоздецький розглядає міжнародне співробітництво саме у сфері запобігання і проти-

дії корупції в Україні, підкреслюючи значення міжнародних антикорупційних стандартів та взаємодії з іноземними й міжнародними інституціями [9, с. 789–793].

Окремі питання досудового розслідування корупційних злочинів досліджував П. Декайло, який звернув увагу на специфіку доказування, суб'єктний склад та особливості діяльності органів досудового розслідування у відповідній категорії кримінальних проваджень [10]. І. Завидняк приділяє увагу правовому регулюванню міжнародного співробітництва під час кримінального провадження, зокрема нормативним підставам, процедурним формам і проблемам практичного застосування відповідних положень кримінального процесуального законодавства [11, с. 82–87].

Практичні проблеми здійснення окремих аспектів міжнародного співробітництва під час кримінального провадження розглянуті Д. Г. Зайцевим та О. А. Солдатенком. Автори справедливо звертають увагу на складність реалізації міжнародної взаємодії, зумовлену різницею правових систем, строками виконання запитів та необхідністю належного процесуального оформлення отриманих матеріалів [12, с. 704–706]. Водночас В. М. Трепак у межах дослідження теоретико-прикладних проблем протидії корупції в Україні наголошує на важливості міжнародної складової антикорупційної політики та необхідності її узгодження з внутрішніми кримінально-правовими й кримінально-процесуальними механізмами [14].

Питання порядку направлення запитів про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні докладно висвітлено у методичних рекомендаціях В. М. Федченка, Н. В. Павлової, О. П. Бойка та В. С. Березняка. У цьому джерелі розкрито вимоги до змісту запиту, порядок його оформлення, направлення та виконання, що має важливе значення для практичної реалізації міжнародного співробітництва під час досудового розслідування [15, с. 12–28].

Разом із тим аналіз наукових джерел свідчить, що більшість досліджень розглядає міжнародне співробітництво або загалом у кримінальному провадженні, або у ширшому контексті протидії корупції. Натомість особливості міжнародного співробітництва саме під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, з урахуванням потреб доказування, розшуку активів, отримання фінансової інформації та забезпечення допустимості доказів, потребують окремого наукового аналізу.

2. Метою статті є дослідження особливостей міжнародного співробітництва під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, аналіз нормативно-правових засад міжнародної взаємодії у кримінальному провадженні, визначення основних проблем практичної реалізації механізмів міжнародної правової допомоги, а також формулювання пропозицій щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства України у зазначеній сфері.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: дослідити нормативно-правові засади міжнародного співробітництва під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень; охарактеризувати основні форми міжнародної взаємодії у кримінальному провадженні; проаналізувати особливості направлення та виконання запитів про міжнародну правову допомогу; визначити роль уповноважених суб'єктів міжнародного співробітництва під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень; дослідити проблеми отримання, процесуального оформлення та допустимості доказів, здобутих у порядку міжнародного співробітництва; а також сформулювати пропозиції щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства України у відповідній сфері.

3. Виклад основного матеріалу. Міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні є одним із ключових механізмів забезпечення ефективного досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, особливо в умовах транснаціонального характеру сучасної корупції. Використання іноземних банківських рахунків, офшорних компаній, криптовалютних активів та міжнародних фінансових операцій значно ускладнює процес збирання доказів і потребує активної взаємодії правоохоронних органів різних держав. Саме тому міжнародне співробітництво сьогодні виступає не допоміжним, а фактично необхідним елементом механізму доказування у кримінальному провадженні щодо корупційних кримінальних правопорушень [3; 4].

Правовою основою міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні є положення глави IX Кримінального процесуального кодексу України, міжнародні договори України, а також спеціальне антикорупційне законодавство [4–6]. Важливе значення у цій сфері мають Європейська конвенція про взаємну допомогу

у кримінальних справах 1959 року та Другий додатковий протокол до неї, які визначають основні механізми міжнародної правової допомоги, порядок направлення та виконання відповідних запитів, а також форми взаємодії компетентних органів різних держав [1; 2]. Крім того, суттєву роль відіграє Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції, положення якої закріплюють міжнародні стандарти співробітництва у сфері протидії корупції, повернення активів та обміну інформацією [3].

У науковій літературі міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні розглядається як врегульована нормами національного та міжнародного права діяльність компетентних органів різних держав, спрямована на забезпечення виконання завдань кримінального провадження [7, с. 41–44]. С. О. Галаган справедливо зазначає, що міжнародне співробітництво має комплексний характер та поєднує процесуальні, організаційні й інформаційні форми взаємодії [8, с. 311]. Водночас у сфері протидії корупції така взаємодія має свої особливості, обумовлені складністю фінансових схем, латентністю корупційних правопорушень та необхідністю швидкого отримання інформації від іноземних компетентних органів [9, с. 790–791].

Однією з найбільш поширених форм міжнародного співробітництва під час досудового розслідування є міжнародна правова допомога. Вона охоплює вручення процесуальних документів, проведення процесуальних дій, отримання доказів, тимчасовий доступ до речей і документів, встановлення місцезнаходження осіб та активів, а також отримання банківської інформації [4]. Практика свідчить, що саме отримання фінансової документації та інформації про рух коштів у межах міжнародної правової допомоги є одним із найбільш складних напрямів міжнародної взаємодії під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень.

Важливу роль у міжнародному співробітництві відіграють спеціалізовані антикорупційні органи України, зокрема Національне антикорупційне бюро України. Відповідно до Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» НАБУ має право здійснювати міжнародне співробітництво, взаємодіяти з компетентними органами іноземних держав, міжнародними організаціями та укладати міжвідомчі угоди про співпрацю [5]. У сучасних умовах діяльність НАБУ значною мірою пов'язана саме з міжнародним елементом, оскільки значна ча-

стина корупційних кримінальних правопорушень супроводжується переміщенням активів за кордон або використанням іноземних фінансових інструментів.

Разом із тим практика міжнародного співробітництва під час досудового розслідування свідчить про наявність низки проблем. Однією з основних залишається тривалість виконання запитів про міжнародну правову допомогу. Д. Г. Зайцев та О. А. Солдатенко звертають увагу на те, що складність міжнародної взаємодії обумовлена відмінностями у кримінальному процесуальному законодавстві держав, значними строками погодження процесуальних документів та необхідністю дотримання вимог міжнародних договорів [12, с. 704–705]. Під час здійснення досудового розслідування нерідко виникають ситуації, за яких тривалі строки міжнародної взаємодії зумовлюють втрату актуальності отримуваної інформації або істотно ускладнюють своєчасне забезпечення доказів. Не менш важливою проблемою є допустимість доказів, отриманих у порядку міжнародної правової допомоги. Відповідно до положень кримінального процесуального законодавства України будь-які докази мають бути отримані у спосіб, передбачений законом, із дотриманням належної правової процедури [4]. У цьому контексті особливого значення набуває правильне процесуальне оформлення міжнародних запитів, дотримання компетенції уповноважених органів та забезпечення відповідності отриманих матеріалів вимогам національного законодавства. У постанові Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 14 квітня 2020 року у справі № 761/34909/17 суд наголосив на необхідності дотримання встановленої законом процедури отримання та використання доказів у кримінальному провадженні [13].

Крім того, важливим напрямом міжнародного співробітництва під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень є взаємодія у сфері розшуку, арешту та повернення активів, одержаних злочинним шляхом. Сучасна практика міжнародної взаємодії демонструє, що особи, причетні до вчинення корупційних кримінальних правопорушень, нерідко використовують складні міжнародні фінансові механізми для приховування незаконно одержаних активів та їх подальшої легалізації. У таких випадках ефективність кримінального провадження значною мірою залежить від оперативності міжнародного обміну інформацією, можливості швидкого

встановлення місцезнаходження активів та своєчасного застосування заходів їх арешту. Саме тому міжнародна взаємодія у сфері повернення активів сьогодні розглядається як один із пріоритетних напрямів антикорупційної політики держави [3; 14].

Окремої уваги заслуговує питання цифровізації міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні. Сучасний розвиток інформаційних технологій зумовлює необхідність удосконалення електронного документообігу між компетентними органами різних держав, спрощення процедур обміну процесуально значущою інформацією та впровадження безпечних каналів міжнародної комунікації. Науковці звертають увагу на те, що цифровізація механізмів міжнародної взаємодії може суттєво скоротити строки виконання запитів про міжнародну правову допомогу та підвищити ефективність досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень [7, с. 327–331; 12, с. 705–706]. У сучасних умовах це має особливе значення з огляду на необхідність оперативного отримання електронних доказів, фінансової інформації та даних щодо руху активів у міжнародних юрисдикціях.

Варто також зазначити, що міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні не обмежується виключно міжнародною правовою допомогою. Сучасна практика дедалі частіше передбачає використання механізмів спільних слідчих груп, міжнародного обміну аналітичною інформацією, координації дій правоохоронних органів різних держав та співпраці з міжнародними організаціями. У сфері протидії корупції особливого значення набуває взаємодія з антикорупційними інституціями Європейського Союзу, міжнародними фінансовими моніторинговими структурами та органами, уповноваженими на розшук і арешт активів.

Отже, міжнародне співробітництво під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень є складним багаторівневим механізмом, ефективність якого безпосередньо впливає на результативність кримінального провадження. Подальше вдосконалення міжнародної взаємодії потребує гармонізації кримінального процесуального законодавства України з міжнародними стандартами, цифровізації механізмів обміну інформацією, спрощення процедур міжнародної правової допомоги та посилення координації між уповноваженими органами різних держав.

4. Висновки. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що міжнародне співробітництво є одним із визначальних елементів ефективного досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. Сучасний характер корупційної злочинності, який дедалі частіше має транснаціональний характер, обумовлює необхідність постійної взаємодії органів досудового розслідування України з компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями. Особливого значення така взаємодія набуває у випадках, коли предмет доказування пов'язаний із використанням іноземних банківських установ, офшорних компаній, міжнародних фінансових операцій та активів, що перебувають за межами України.

Встановлено, що правову основу міжнародного співробітництва під час кримінального провадження становлять положення Кримінального процесуального кодексу України, міжнародні договори України та спеціальне антикорупційне законодавство. При цьому міжнародна правова допомога залишається найбільш поширеною формою міжнародної взаємодії під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. Водночас сучасна практика міжнародного співробітництва охоплює значно ширше коло механізмів, серед яких створення спільних слідчих груп, міжнародний обмін інформацією, розшук і арешт активів, а також взаємодія з міжнародними антикорупційними та правоохоронними інституціями.

У ході дослідження визначено, що одними з основних проблем міжнародного співробітництва залишаються тривалі строки виконання запитів про міжнародну правову допомогу, складність отримання фінансової та банківської інформації, відмінності кримінального процесуального законодавства різних держав, а також проблеми забезпечення допустимості доказів, отриманих у межах міжнародної взаємодії. Особливого значення у цьому контексті набуває дотримання належної правової процедури під час отримання, процесуального оформлення та використання таких доказів у кримінальному провадженні.

Зроблено висновок, що подальше вдосконалення міжнародного співробітництва під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень потребує гармонізації кримінального процесуального законодавства України з міжнародними стандартами, цифровізації механізмів міжнародної взаємодії, спрощення процедур міжнародної правової допомоги

та посилення координації між уповноваженими органами.

Водночас ефективність міжнародного співробітництва під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень значною мірою залежить не лише від належного нормативного регулювання, а й від практичної здатності уповноважених органів оперативно реалізовувати передбачені законом механізми міжнародної взаємодії. У сучасних умовах важливого значення набуває підвищення рівня координації між органами досудового розслідування, прокуратурою та міжнародними партнерами, удосконалення професійної підготовки працівників у сфері міжнародної правової допомоги, а також забезпечення належного технічного й інформаційного супроводу міжнародної комунікації. Це сприятиме підвищенню ефективності розслідування корупційних кримінальних правопорушень та забезпеченню належної реалізації завдань кримінального провадження.

Крім того, важливим напрямом розвитку залишається розширення практики співпраці України з міжнародними антикорупційними інституціями та спеціалізованими органами іноземних держав у сфері протидії корупції.

Конфлікт інтересів. Автори декларують, що не мають конфлікту інтересів стосовно даного дослідження, в тому числі фінансового, особистісного характеру, авторства чи іншого характеру, що міг би вплинути на дослідження та його результати, представлені в даній статті.

Фінансування. Дослідження проводилося без фінансової підтримки.

Доступність даних. Рукопис не має пов'язаних даних.

Використання штучного інтелекту. Під час підготовки статті використовувалась мовна модель штучного інтелекту ChatGPT (OpenAI, GPT-5) як допоміжний інструмент для мовно-стилістичного опрацювання тексту, структурування окремих фрагментів статті та технічного оформлення бібліографічних описів і англomовного перекладу анотації та References. Технології штучного інтелекту використовувалися під час підготовки вступних структурних елементів статті, а також окремих редакційних і стилістичних фрагментів основного тексту.

Авторами самостійно здійснювалися підбір та аналіз наукових джерел, опрацювання нормативного матеріалу, формулювання наукових положень, висновків і пропозицій. Усі результати, отримані за допомогою інструментів штучного інтелекту, були додатково перевірені шляхом аналізу положень кримінального процесуального законодавства України, наукових джерел та правозастосовної практики.

Використання технологій штучного інтелекту не вплинуло на самостійність наукових висновків авторів та не визначало результати проведеного дослідження.

Внесок авторів. Степанова Ганна Миколаївна – внесок 50%, Зарубей Вікторія Володимирівна – внесок – 50%.

References:

1. Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 08 November 2001. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_518#Text
2. European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_036#Text
3. United Nations Convention against Corruption adopted on 31 October 2003. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c16#Text
4. Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine No. 4651-VI of 13 April 2012. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
5. On the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine: Law of Ukraine No. 1698-VII of 14 October 2014. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>
6. On Prevention of Corruption: Law of Ukraine No. 1700-VII of 14 October 2014. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>
7. Akhtyrskaya, N. M. (2019). Mizhnarodne spivrobotnytstvo pid chas kryminalnoho provadzhennia: teoretyko-pravovi ta praktychni aspekty [International cooperation during criminal proceedings: theoretical, legal and practical aspects]. Kyiv: Lohos. <https://surl.li/mfbfdm>
8. Halahan, S. O. (2025). Poniattia, sutnist i pravovi osnovy rehuliuвання mizhnarodnoho spivrobotnytstva u kryminalnomu provadzhenni [Concept, essence and legal basis of regulation of international cooperation]

- tion in criminal proceedings]. *Pravo ta derzhavne upravlinnia*, 2, 310–316. DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2025.2.41>
9. Hvozdet'skyi, V. D. (2021). Mizhnarodne spivrobitnytstvo u sferi zapobihannia i protydii koruptsii v Ukraini [International cooperation in the field of prevention and counteraction to corruption in Ukraine]. *Yurydychnyi naukovi elektronnyi zhurnal*, 11, 789–793. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-11/200>
10. Dekailo, P. (2025). Dosudove rozsliduvannia koruptsiinykh zlochyniv [Pre-trial investigation of corruption crimes]. *Aktualni problemy pravoznavstva*, 1. <https://appj.wunu.edu.ua/index.php/appj/article/view/2133>
11. Zavydniak, I. (2021). Pravove rehuliuvannia mizhnarodnoho spivrobitnytstva pid chas kryminalnoho provadzhennia [Legal regulation of international cooperation during criminal proceedings]. *Yurydychnyi visnyk*, 5, 82–87. DOI <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i5.2252>
12. Zaitsev, D. H., & Soldatenko, O. A. (2024). Problemy zdiisnennia okremykh aspektiv mizhnarodnoho spivrobitnytstva pid chas kryminalnoho provadzhennia [Problems of implementation of certain aspects of international cooperation during criminal proceedings]. *Mizhnarodna ta natsionalna bezpeka: teoretychni i prykladni aspekty*, Part 1, 704–706. <https://doi.org/10.31733/15-03-2024/1/704-706>
13. Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court of 14 April 2020 in case No. 761/34909/17. <https://zakononline.ua/court-decisions/show/88904111>
14. Trepak, V. M. (2020). Protydii koruptsii v Ukraini: teoretyko-prykladni problemy [Counteraction to corruption in Ukraine: theoretical and applied problems]. Lviv: LNU im. Ivana Franka. <https://odnb.odessa.ua/vnn/book/7936>
15. Fedchenko, V. M., Pavlova, N. V., Boiko, O. P., & Bereznjak, V. S. (2017). Poriadok napravlennia zapytiv z nadannia mizhnarodnoi pravovoi dopomohy u kryminalnomu provadzhenni: metodychni rekomendatsii [Procedure for sending requests for international legal assistance in criminal proceedings: methodological recommendations]. Dnipro: DDUVS. <https://surl.li/rbnuhq>

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Степанова Ганна Миколаївна

кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри кримінальної юстиції
Навчально-науковий інститут права та психології
Національної академії внутрішніх справ
e-mail: eannast7675@ukr.net
ORCID: 0000-0003-1280-0163

Зарубей Вікторія Володимирівна

кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу
Національна академія внутрішніх справ
e-mail: zarybey@bigmir.net
ORCID: 0000-0001-6690-967X

Hanna Stepanova

PhD in Law, Associate Professor,
Professor at the Department of Criminal Justice,
Educational and Scientific Institute of Law and Psychology of the National Academy of Internal Affairs
e-mail: annast7675@ukr.net
ORCID: 0000-0003-1280-0163

Viktoriia Zarubei

Candidate of Law, Professor, Professor at the Department of Criminal Procedure of the National Academy of Internal Affairs
e-mail: zarybey@bigmir.net
ORCID: 0000-0001-6690-967X

Дата надходження статті: 25.03.2026

Дата надходження виправленої версії статті: 15.04.2026

Дата прийняття статті: 22.04.2026

Дата публікації статті: 09.06.2026